

mellem danske statsborgere, og det kunne Enhedslisten selvfølgelig ikke drømme om at støtte.

Derudover mener vi, som jeg allerede har antydet i korte bemærkninger, at det fremlagte forslag, når vi snakker at forhindre tydelige tvangsægteskabslignende giftermål i Danmark, er aldeles overflødig. Man vil i virkeligheden stramme familiesammenføringsreglerne for at tilfredsstille den flok af Vestegnsborgmestre, som rejste denne her sag, og som lige pludselig blev åh, så bekymrede over de stakkels unge, som blev familiesammenført via et påstået tvangsægteskab. Det lyder da også grumt.

Men det rejser det simple spørgsmål: Hvis disse borgmestre vil forhindre tvang, hvorfor bruger de så ikke den ægteskabslov, som allerede i dag giver dem mulighed for det? Hvorfor har de ikke brugt den? Der kendes ingen eksempler. Hvorfor lave en ny lov, når der på det her område allerede er én. Det har selvfølgelig kun den forklaring, at det er noget andet, vi snakker om her.

Vi snakker endnu en gang om en regering, som er bange for fremmedheten, som har skræmt tusindvis af mennesker her i landet til at frygte de fremmede, og som derfor taktfast synger med på omkvædet: Stramninger, stramninger, flere stramninger. Og i stedet for at sige fra over for det, så har regeringen valgt at sige ja. Dermed er regeringen altså også kommet til at sige ja til forskelsbehandling mellem danske statsborgere, ja til diskrimination.

Jeg kan godt forstå, at Radikal Ungdom har valgt at sige fra. Enhedslisten gør det samme.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal indledningsvis forsøge at rette en misforståelse, som kører på venstrefløjen i debatterne for øjeblikket, og som altså også slap ud af hr. Søren Søndergaards mund. Ingen kan gifte sig uden at have nogen særlig tilladelse. Jeg vil godt bede hr. Søren Søndergaard bekræfte, om det er rigtigt eller forkert. Det er mig ubegribeligt, at så mange på venstrefløjen, og senest hr. Søren Søndergaard fra den venstrefløj, som jeg for så vidt egentlig føler, jeg tilhører, ikke vil være med til at søge nogle pragmatiske løsninger på de meget konkrete og reelle problemer, som nogle unge står i. Og Ibrahim kan også få sin kone til Danmark, selvfølgelig.

Derfor har jeg også lyst til at sige, at jeg simpelt hen ikke forstår, at der er så mange, der bruger så meget krudt på beskyldninger mod os i Det Radikale Venstre, når vi – og med vi mener jeg os, der vender os mod højredrejningen – i nogle sammenhænge i indvandreredebatten, flygtningedebatterne føler, at vi i en vis forstand står med ryggen mod muren. For det er jo ikke kun den yderste højrefløj, der går rundt og får rigtig dårlige ideer. Det er også indimellem Venstre og Det Konservative Folkeparti. De har f.eks. travlt med at afskaffe de facto-flygtningebegrebet. Jeg synes, det dog er mere væsentligt at bruge energi og tid på at diskutere retssikkerheden for forfulgte mennesker end på at angribe os, fordi vi søger løsninger til at støtte unge mennesker, der er usikre og splittede mellem to kulturer. Det synes jeg også, at Enhedslisten skulle deltage i.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu beklager jeg selvfølgelig, at hr. Henrik Svane ikke har hørt vores kritik af de forslag, der er kommet fra Venstre og De Konservative igennem de sidste 6 år, vi har været i Folketinget. Det må vi jo så forsøge at gøre bedre. Men vores kritik af Det Radikale Venstre er ikke en pind større end den kritik, som kommer fra Radikal Ungdom. Det er sådan set præcis den samme, som jeg refererede fra det blad, som jeg læste op af.

Men det jeg synes er tankevækkende, når hr. Henrik Svane snakker om pragmatiske løsninger, er, at de forældre, der altså er rodfæstede ikke i en specielt udenlandsk kultur, ikke en specielt sydlandsk kultur, men en kultur, der ganske rigtig er gammeldags og skal bekæmpes, tvinger deres børn til at blive gift med deres børns vilje, ja, så tror hr. Henrik Svane, at man kan løse problemet ved at fortælle dem: Ja, men hvis I skal have lov til stadig væk at gøre det, så skal I også tvinge jeres børn til at lyve over for myndighederne. Nej, men altså herregud. Er der nogen, der forestiller sig, at det vil gøre en forskel? Er der nogen, der forestiller sig, at bare fordi man siger til nogle mennesker, som er villige til at bruge effektive midler mod deres børn, tvinge deres børn til et ægteskab, at nu må I ikke lyve over for myndighederne, så hups, så vil de lige pludselig acceptere noget andet. Selvfølgelig ikke.